

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De amentia potius quàm amicicia Iustiniani immodicè fauentis Venetorū
factioni. Caput XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

bent. Longitudo à porta, quæ è regione sacræ conchæ, in ^{τεράς}
 qua incruentum offertur sacrificium sita est ad ipsam con- ^{κόγχης}
 cham vsq; pedes continet C L X X X X. Latitudo à parte
 septentrionali ad borealem, pedes C X V. Altitudo ab ip-
 so punto in vertice hæmisphærii ad solum vsque , pedes
 C L X X X. Latitudo autem cuiusq; fornicis pedes habet
 L X V I. Longitudo totius templi ab oriente ad occiden-
 tem, pedes C C L X. Latitudo verò ^{τοῦ ομφώτου} illius
 pedes continet L X X V. Sunt præterea versus solis occa-
 sum aliæ duæ porticus valde eximiae, & atria vndique sub
 dio posita. Ab eodem porro Iustiniano ædificatum est tem-
 plum sanctorū Apostolorum, quod omnium facile primas
 fert: in quo imperatores & sacerdotes sepeliri solēt. Verùm
 de ijs rebus ista hactenus.

*De amentia potius quam amicicia Iustiniani
 immodicè fauens Venetorum factioni.*

Caput XXXI.

DE alio item Iustiniani facto mihi dicendum est, quod
 quidem siue ex naturæ virio, siue ex formidine & ti-
 more ortum sit, non habeo dicere, eius tamen generis
 fuit ut omnem belluinam immanitatem longe superaret, du-
 xit autē initiu ab ea seditione populari, quā Nica, hoc est
 vince, vocant. Placuit Iustiniano ita vehemēter in alterā fa-
 ctionem eorum, qui Prasini dicuntur, animo propendere, vt
 impunè possent ipsa meridie, in media ciuitate aduersarios
 trucidare, & non modò non penas metuerent, verum e-
 tiam dignarentur honoribus, adeo ut inde multi homicidæ
 existerent. Licebat autem illis in ædes alienas irrumpere,
 thesauros diripere in illis reconditos, hominibus suam ip-
 forum salutem ac vitam diuendere. Et si qui magistratus il-
 los cohibere moliretur, suo ipsius capitii creauit periculum.
 Vnde certe vir quidam, qui gessit in oriente magistra-
 tum, quoniam nonnullos eorum, qui rebus nouis studebāt,
 neruis coercere voluit, quo modestiores efficerentur, per
 medium urbem circumductus fuit, neruisque grauiter
 cæsus. Callinicus porrò præfectus Ciliciæ, cum
 duo Cilices, Paulus & Faustinus, homicida vñerque,

*vid. Chi.
 Eraf. in
 neruam
 ducere.*

EVAGR. HISTORIAE

in eum impetum facerent, occidereque in animo haberent, quoniam poena ex legibus constituta eos mulctauit, in crucem actus est, hocque suppicio pro recta conscientia & legum obseruatione affectus. Inde factum est, ut qui alterius erant factionis, cum à domicilijs suis fugissent, & à nemine vsquam exciperentur hospitio, sed velut sceleri vbique exagitarentur, tendere insidias viatoribus, compilare, cædes facere coeperunt, usque eo ut omnia loca nece immatura, direptione, & reliquis id genus maleficijs redundarent. Interdum animo in contrariam sententiam mutato, eius generis homines interfecit, legumque permisit potestati etiam eos, quos ante passus fuisset more Barbarorum in ciuitatibus impia scelera consciscere. Sed ad ista sigillatim persequenda, mihi nec tempus suppetit, nec facultas dicendi. Atque ea, quæ diximus, satis esse poterunt ad coniecturam de reliquis eius facinoribus faciendam.

De Barsanuphio monacho Cap. XXXII.

Vixere per idem tempus viri plane diuini, qui multis in locis magna edebant miracula, & quorum gloria ubique peruagata fuit. Ex quorum numero erat Barsanuphius, genere Aegyptius. Ille vixit in monasterio prope urbem Gazam, & in carne vitam carni aduersariam degit, adeo ut multa memorabilia ederet miracula. Creditur porro eum in ædicula quadam conclusum etatem egisse, atque à tempore, quo in eam ingressus est, ad spatium quin quaginta annorum & amplius neq; à quoquani visum esse, neque quicquam alimenti vel aliarum rerum in terra cepisse. Quibus rebus cum Eustochius episcopus Hierosolymorum, minime fidem adhiberet, cumque ædiculari, in qua vir ille diuinus conclusus fuit, perfodere constituisset, parum aberat, quin ignis ex ea erumpens omnes, qui cum eo illuc venerant, combussisset.

De Symone monacho, qui propter Christum se morionem esse simulauit.

Caput XXXIII.

Fuit Eme-